

הוא אשר בחבוריו הקדושים פנה וכבש והאיר לפנינו את הדרך דרך הקדש אשר לא עבר זה איש חכמה דורות שלפניו, דרך כלולה וזרורה כנגלות ונסתרות, במסילה נעלה מעלה מעלה עד מקורי ומקור מקורי הדברים. כאשר נפלאות עשה ציאוורו על הש"ע, שם כלל כל ההלכות מרובות שנזכרו בדבריהם הקדושים במקורם אשר הראה צאני התלמודים צאלי וירושלמי, וטחן וצרר וסילת סלת נקיה מכופה כל השיטות של הראשונים ז"ל. ויתר על כן צפירושו על המשנה שם כלל כל דברי האמוראים שצאני התלמודים וכל התוספות והברייתות במשנתנו רמזים נהירין וברירין.

בן עוד הפליא נוראות, והראנו את אשו הגדולה והנוראה ציאוורו זה על הספרא דאניעותא, אשר כל קדרי מעשה צראשית ומעשה מרכבה המקודרים בזהר הקדוש ואלדורות והתקונים וכתבי האר"י ז"ל, כלליהם ופרטיהם, הראה דרכם בקדש קדשים, נכללים ומקודרים כסדרן ובהלכתן במקור המקורות צהאי ספרא עלאה קדישה ספרא דאניעותא. על קדר דבריו הקדושים צרורים ומחוררים יחד מאירים ומשלימים דבריהם. וכוונתו ומעשיו ראוים להעמידנו בקרן אורה זו תורה תורת אמת לאמיתו, אשר לאורו נסע ונלך הלך ונסוע להתצונן צינה במקור המקורות כל קדרי מעשה צראשית ומעשה מרכבה דרך קצרה לכל מעיין אמיתי איש תבונות. ומהי היתה נקיצה הראנו לדעת אשר גם צהיותנו צארץ אויצינו כהיום הזה צסתר המדרגה האחרונה צצאחרונות, הי' ירחם, עם כל זה הי' אור לנו, להחיותנו צטללי אורות נוצלות החכמה העליונה, להשציע נפשנו צנחנחות אור העליון, כי לא יטוש הוא ית"ש את עמו צעבור שמו הגדול.

ומדי דברי צגדולות ונפלאות קדושת תורתו של רבינו הגדול כ"ע, זכור אזכרנו אשר תשוח עלי נפשי ויקד יקוד צלבי כאש צוערת, אשר לקחה אזני דבת רבים צורים רקים צפלמים הרחוקים, אשר לא ראו אור תורתו וקדושתו מימיהם, אנשי צלי עול צפה ולשון מדברת גדולות להטיל מוס צקדשי שמים, צצובי מות להצאיש ולהציע שמן רקח משחת קדש רבינו הגדול כ"ע. צאמרס שהרב הקדוש די רוח אלהין קדישין ציה האר"י ז"ל לא היה נחשצ צעיניו ח"ו. זאת ועוד אחרת, מהם אשר מעמיקים יותר לדבר סרה לומר שגם הזהר הקדוש לא הוכשר צעיניו ח"ו לקצוע צו עסק לימודו מימיו. תאלמנה שפתי סקר הדוברות עתק על לדיק יסוד עולם, יתפרכון, יתרחשון, ישתתקון, לא תהא כזאת צישראל, כי הלא עיניהם יראו ויבחנו צציאוורו הלא שכולו צנוי על יסודות נוראים, כראי מואקים, מהאלדורות וזהר הקדוש ורעיא מהימנא ותקונים, וכן בחבוריו צנגלות, עד כי גם צציאוורו על השולחן ערוך צצאני חלקי שולחן ערוך אורח חיים יורה דעה עשה סמוכות להלכות מרובות דברי הפוסקים ז"ל מהזהר הקדוש ואם כי סקרא לא קאי ודבריהם צטלים ומצוטלים, אמנם עלי לצי דוי, ואוי לאזני סכך שמעו.

לזאת ראיתי חובה לעצמי צצבטי ישראל להודיע נאמנה, גדול ועואם צקיאותו הנוראה בזהר הקדוש ורעיא מהימנא ותקונים צעמקות נורא היה עד להפליא, כי היו כלם נכונים יחדיו על שפתיו, ערוכים צכל ושמורים צלצבו, ועסקו בדבריהם הקדושים צצלהבת אהבת ויראת הרוממות וקדושה וטהרה ודביקות נפלא, אין לשער. שמעתי מפיו הקדוש, שהיה חוזר הרעיא מהימנא פעמים רבות אין תקפר, צצקידה נפלאה מאד, עד שראה עצמו צקי צו צקיאות נפלא לקפור אותיותיו מתש, אז פנה עצמו ללימודים אחרים צנגלות ונסתרים, וחלם לו שמשנה רבנו ע"ה היה צציתו ונסתלק. והפלגת שקידותו על דבריהם הקדושים לעשותם ולקיימם צצריזות נפלאה וקדושה יתירה כל החומרות ומילי דחסידותא הנזכרים בדבריהם הקדושים צכל פרטיהם ודקדוקיהם וכוונתיהם, אין להעריך.

גם על דברת מרן רבינו הקדוש איש האלקים נורא האר"י ז"ל, עיני ראו יקר תפארת קדושת האר"י ז"ל צעיני רבינו הגדול כ"ע, כי מדי דברי עמו אודותיו אירתע כולא גופיה ואמר מה נאמר ונדבר מקדוש הי' איש אלהים קדוש ונורא כמוהו, ונגלו לו תעלומות חכמה, ומעת אשר זכה לגילוי אליהו ז"ל פעמים, הוגדל השגתו למעלה למעלה להפליא. גם על כתבי הקדש שלו, התצונן רבינו הרצה עליהם שיהיו עולים צמקורי הדברים בזהר הקדוש ותקונים, והואיך מאופל שיצושי העתקות. וגם ההוספות אשר רצו צהם מתלמידים האחרים שלא ילאו מתחת ידי רח"ו ז"ל שלא עמדו צקוד קדוש הי' על אמיתות עמקות כוונתו

במקורי הדברים, ורח"ו ז"ל לצד שהיה מצין עמקות פנימיות הדברים איה מקום כבודם במקורם כאשר העיר האר"י ז"ל בעלמו. ואמר לי אשר גם מחמת ההוספות שנתוספו על כתבי האר"י ז"ל שאינם מרח"ו ז"ל, אין לסמוך עליהם לענין דיכא. אמנם גדלה יקר ערכם הקדוש של כתבי הקודש הנ"ל להתייגע עליהם הרבה שיהיו עולים במקורם. והגם שהמעיינים ימלאו צדיאורו זה כמה גרגרים שפרש צדך אחר קצת, המעיין האמיתי איש תבונות וכל ליישצ דצריהם ללא פליגי, מר כי אתריה ומר כי אתריה. ואף מי שלא הגיע למדה זו, לעשות פשר דבר צין החכמים, כי מעטים המה בני עלייה, ואשרי המחכה למיקם אחר רב יגיעתו אדעתייהו דרבותינו רבנן קדישין אשר רוח ה' דבר צם, זאת ישיב אל לבו אם כי פליגי תרין מלאכי ברקיעא, אנו אין לנו אלא לכוף ראשנו תחת כפות רגליהם ולשתות צמא את דצריהם הקדושים כי אלו ואלו דברי אלוקים חיים.

והנה

והנה

ובמה יגיעות יגע זה האדם הגדול בענקים, לא יאומן כי יקופר עד שהוציא כל ענין לאור צרור לאמיתו מולאיו ומוצאיו. אף כי היו ידיו רב לו צרוח שכלו ועומק צינתו המלאה לה דעת מכמה דורות שלפניו, עם כל זה לא היה סמוך לבו הטהור בזה עד אשר שקלו במאזני שכלו שכל הקדש כמה מאות פעמים וציגעה נוראה, ולא אכל ולא שתה כמה ימים ולילות ותדד שנתו מעיניו, עד כי חשך משחור תארו, ונתן כפשו עליו, עד אשר האיר ה' עיניו לצא עד קצה תבונתו, וכרגע קרן עור פניו הטהור מחדותא ונהירו לאורייתא.

שגורה היה בפיו הקדוש אשר להצין דברי הזוה"ק והתקונים לאמיתתם, כלתי אפשר בעולם אם לא אחר גודל היגיעה על כל ענין ומאמר כמה שבעים.

ופעם אחת מדי דברי עמו בענין התפלה, אמר לי, פעם אחת הראוני מן השמים גודל ענין התפלה, כי יגיעתי יגיעות רבות על הצנת מאמר אחד בזהר הקדוש בעניינא דראש חדש י"ג שבועים, ולא עלה בידי לפרשו לאמיתו, והנה ציוס ראש חדש אחד בעמדי להתפלל תפלת העמידה דשחרית, ברגע אחד נפל במחשבתי באותו המאמר לפרשו על שבעה אופנים, ומה היה לי לעשות. ואמרתי לו אפשר לשהות מעט רק לקדם במחשבה, וכי גם זה חשיב הפסק. אמר, באמת כן עשיתי, שהייתי כמו רבע מינוט וקדרתיים במחשבתי, ושוב חזרתי תיכף לבגמור תפלתי. ואחר גומרי תפלתי התבוננתי על המראה לחזור עליהם, והנה מאומה אין בידי כי נשכחו ממני לבגמרי [ומזה מצין גודל קדושת טהרת מחשבתו בתפלה אשר גם זה היה נחשב אצלו למחשבה זרה בתפלה]. ונלטעתי על זה הרבה ושהייתי כמו חני שעה להקיש לערי מדעתי ולקרות הלל. וכעמדי להתפלל מוסף והנה נפלו עוד הפעם כל השבעה אופנים במחשבתי כבראשונה, שוב לא פניתי מחשבתי מתפלתי כלום, ולא נתתי דעתי עליהם, להרהר בהם כלל. וכסיימי תפלתי נמלאו ערוכים ושמורים לפני כל השבעה פירושים לאמתתם ומתוקים מדבש וכופת.

וביחוד בגירוסקתיו הנקיות אשר המציא בזהר הקדוש ורעיא מהימנא ותקונים, חקר ויתיר וחליף משורה לשורה ומדף לדף וגם לכמה דפין, לא יאומן ולא ישוער יגיעותיו הרבות ועלומות שהיו לו, והיה שוקל וקופר אותיותיהם, עד לאנהירו ליה עיינין משמיא לאוקומי גירסא חדשה, יפה צרה איומה, עלי קו האמת נשקלה, על מקומה יצא בשלום. עם כל זה עדן לא התצרר בלצבו להחליטו לאמת צרור, עד אשר חזר ויגע יגיעה נוראה בפשפוש ומשמוש וחיפוש מחיפוש רב מאל בכל הזהר הקדוש ורעיא מהימנא ותקונים אם הוא מאירת עינים שיתיישבו על ידה עוד מקומות רבות בזהר הקדוש ורעיא מהימנא ותקונים. וכאשר כן נמלא, אז הצין כי חכמת אלקים בקרבו לעשות משפטי ה' אמת כאשר נדקו יחדיו יהיו תמים מאירים ומשלימים דצריהם, ותמכה צימין נדקו וקרצה בצרוע עזו לקוצעה צמתניתא דיליה.

ושמעתי תפוש יואל מפיו הקדוש שלא מלאו לבו הטהור לשנות ולקצוע גירסא חדשה בנסתרות, עד אשר האירו אל עבר פניו הטהור הרבה מקומות, ולפעמים עד מאה וחמשים מקומות יצאו שלום יכוחו מנחת אמת לאמתה של תורה על ידי גירסתו הטהורה מהקושיות הנפולים שם. ובספר יצירה היתה משנתו קדורה לו מימי ילדותו בגירסה צרורה ועמקות נורא, כי הצעתי לפניו עשרה שיטות